

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

Factors Affecting the Development of the Quality of Life of People in Roi Et Province

ธัญญลักษณ์ เวียงอินทร์¹, กนกอร บุญมี² บุญเพ็ง สิทธิวงษา³, และ พงษ์เมธี ไชยศรีหา⁴Thanyalak Wiangain¹, Kanokon Boonmee²Boonpeng Sittivongsa³, and Pongmetee Chaiseeha⁴^{1,2,3,4} คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ^{1,2,3,4} Faculties of Social Sciences and Humanities Northeastern University, ThailandE-mail: janety2560@gmail.com, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0007-4849-2242>E-mail: Kanok-on.boon@neu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-8729-7887>E-mail: Boonpeng.sit@neu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0006-3417-2814>E-mail: pongmetee.cha@neu.ac.th, ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-4808-9048>

Received 16/09/2023

Revised 20/09/2023

Accepted 30/09/2023

Abstract

Background and Aims: Human resources are very important in developing the country to be as prosperous as other countries. A good quality of life is something that everyone desires, but to have a good quality of life depends on many factors and components, each factor is more or less important but varies according to the attitude of individuals and society. The objectives of this research were 1) to study the level of the development of the quality of life of people in Roi Et province, 2) to study factors affecting the development of the quality of life of people in Roi Et province, and 3) to study guidelines for the development of the quality of life of people in Roi Et province.

Methodology: This research was mixed methods research between quantitative research and qualitative research. The sample groups used in the research included people, government agencies, and local agencies having voting rights in Roi Et province, with a total number of 400 people. The target groups used in the research were: public sector representatives, government sector representatives, private sector representatives, and local sector representatives, with a total number of 20 people. Data were collected from interviews and group discussions. The sample groups used in the research include public sector representatives, government sector representatives, private sector representatives, and local sector representatives, with a total number of 16 people. The research instruments were

questionnaires and interview forms. The statistics used for analyzing data comprised frequency, percentage, mean, standard deviation, and multiple regression analysis using the Stepwise selection method in the result discussion.

Results: (1) the development of the quality of life of people in Roi Et province, overall, was found that the most opinion on the development of the quality of life of people was rated at a moderate level. When considering each aspect, it was found that social relationship was at a moderate level, the environmental aspect was at a moderate level, the mental aspect was at a moderate level, and the physical aspect was at a moderate level respectively. (2) The correlation coefficient (r) was equal to 1.485. It showed that the factors affecting the development of the quality of life of people in Roi Et province, overall, had a relationship in the same direction at a moderate level in all aspects. (3) Guidelines for the development of the quality of life of people in Roi Et province synthesized by the researcher and confirmed on a format by the experts consisted of 4 main components including 1) verification and improvement, 2) development planning, 3) collaborative management, and 4) efficiency evaluation. This was a model developed to lead to a process of guidelines for the development of the quality of life of people. Results of verification from group discussion regarding appropriateness, consistency, feasibility, and the usefulness of guidelines for the development of the quality of life of people in Roi Et province found that the appropriateness index for each item at 0.824 level was considered that the model was appropriate, consistent, feasible, and useful.

Conclusion: The overall quality of life in Roi Et province is perceived as moderate, with specific aspects such as social relationships, environment, mental well-being, and physical health also falling within the moderate range. The proposed development strategies, validated through expert input, encompass inspection and adaptation, development planning, cooperative management, and performance evaluation, demonstrating a positive and moderate correlation in influencing the overall quality of life. The model's confirmed appropriateness index of 0.824 further underscores its suitability, alignment, feasibility, and practicality for enhancing the quality of life in Roi Et province.

Keywords: Affecting Factors; Development of the Quality of Life of People; Roi Et Province

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: ทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าเท่าเทียมกัน ทั่วประเทศ คุณภาพชีวิตที่ดีย่อมเป็นสิ่งที่ทุกคนพึงปรารถนาแต่การที่จะมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยและส่วนประกอบต่าง ๆ มากมาย โดยแต่ละปัจจัยนั้นมีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันไปตามทัศนคติของบุคคลและสังคม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงผสมผสานระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 400 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ตัวแทนภาคประชาชน ตัวแทนภาครัฐ ตัวแทนภาคเอกชน ตัวแทนภาคส่วนท้องถิ่น จำนวน 20 คน มาใช้หาข้อมูลในการสัมภาษณ์ และสนทนากลุ่ม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ตัวแทนภาคประชาชน ตัวแทนภาครัฐ ตัวแทนภาคเอกชน ตัวแทนภาคส่วนท้องถิ่น จำนวน 16 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้น ประกอบการอภิปรายผล

ผลการวิจัย: (1) การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด (ภาพรวม) พบว่า ภาพรวม ส่วนใหญ่เห็นว่าระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนอยู่ในระดับ ปานกลาง พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ในระดับ ปานกลาง ด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับ ปานกลาง ด้านจิตใจอยู่ในระดับ ปานกลาง และด้านร่างกายอยู่ในระดับ ปานกลาง ตามลำดับ (2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ 1.485 แสดงว่าตัวแปรปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดโดยรวมทุกด้าน มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันในระดับปานกลาง (3) แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น และผ่านการยืนยันรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วย องค์ประกอบหลัก 4 ด้าน 1) การตรวจสอบและปรับปรุงใหม่ 2) การวางแผนพัฒนา 3) การจัดการความร่วมมือ และ 4) การประเมินประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อนำไปสู่กระบวนการแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนมีผลการตรวจสอบยืนยันจากการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องเหมาะสมรายชื่อ ตั้งแต่ระดับ 0.824 ถือว่ารูปแบบดังกล่าวมีความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

สรุปผล: คุณภาพชีวิตทั่วไปในจังหวัดร้อยเอ็ดปานกลางทั้งด้านความสัมพันธ์ทางสังคม สภาพแวดล้อม สุขภาพจิต และสุขภาพร่างกาย ค่าสัมประสิทธิ์ (r) เป็นบวกที่ระดับปานกลาง แสดงถึงความสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตทั่วไป แนวทางการพัฒนาที่ได้รับการยืนยันมีความเหมาะสม สอดคล้อง และเป็นไปได้ แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์บวกและระดับปานกลางในการส่งเสริมคุณภาพชีวิต

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีอิทธิพล; การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน; จังหวัดร้อยเอ็ด

บทนำ

ทรัพยากรมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเป็นอย่างมากในการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าเท่าเทียมกัน ทั่วประเทศ ทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีชีวิตที่ดีขึ้น ไม่ว่าจะทางด้านวัตถุ ทางด้านสังคม ทางด้านเศรษฐกิจ ทั้งความก้าวหน้าของเทคโนโลยี เพื่ออำนวยความสะดวกสบายในชีวิตของประชาชนในประเทศนั้น ๆ ยังรวมไปถึงการส่งเสริมทางด้านร่างกาย และสภาพจิตใจ ที่มุ่งสู่การส่งเสริมชีวิตของประชาชนทั้งนั้น จึงเป็นเรื่องสำคัญมากของสังคมในปัจจุบันนี้คือความสำคัญคือการมีร่างกายแข็งแรงทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ดีครอบครัวยั่งยืนไม่มีปัญหา ในส่วนของความสำคัญระดับสังคมและประเทศชาติเมื่อประชากรในสังคมมีคุณภาพชีวิตที่ดีย่อมทำให้คุณภาพชีวิตในสังคมและประเทศดีขึ้นด้วยแต่ทั้งนี้รัฐต้องมีนโยบายที่จะเอื้อต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากร เช่น สภาพแวดล้อมการศึกษาการประกอบอาชีพ รายได้ของประชากร เป็นต้นโดยคุณภาพชีวิตได้มีการปรับเปลี่ยนขยายกลายเป็นหัวใจในแนวทางการพัฒนาด้วยมิติดังกล่าวข้างต้น จะช่วยประกอบให้การพัฒนาเป็นไปอย่างมีคุณภาพและอย่างยั่งยืน ด้วยผลสำเร็จของการพัฒนาให้ “คน” เป็นผู้สมบูรณ์พร้อมด้านกาย ใจ และปัญญาที่พร้อมจะสร้างสรรค์คุณภาพสังคมในการเรียนรู้ สังคมแห่งการสมานฉันท์และเอื้ออาทรต่อกัน (พิศโสภณ ทิฆามวงศ์, 2560)

องค์การสหประชาชาติได้เร่งรัดให้ประเทศสมาชิกมีการพัฒนาประเทศมากขึ้น โดยตั้งนโยบายทศวรรษแห่งการพัฒนาวัตถุประสงค์ของการตั้งทศวรรษแห่งการพัฒนานี้ขึ้นมา มีจุดหมายเพื่อแก้ปัญหาสำคัญ 3 อย่างที่อยู่ทั่วไปในประเทศกำลังพัฒนาหรือด้อยพัฒนาทั้งหลาย คือ 1) ความยากจนข้นแค้น 2) ความไม่รู้ หนังสือหรือความโง่เขลาเบาปัญญา และ3) ความเจ็บไข้ได้ป่วย มีโรคภัยไข้เจ็บมาก การขจัดปัญหาสามประการนี้เป็นเป้าหมายใหญ่ วัตถุประสงค์เพื่อปิดช่องว่างในมาตรฐานการครองชีพระหว่างประเทศที่พัฒนาแล้วกับประเทศที่กำลังพัฒนา ซึ่งมีอิทธิพลมาถึงประเทศไทย และสำหรับประเทศไทยได้ทำแนวคิดความจำเป็นหรือความจำเป็นพื้นฐาน (จปฐ) มาปรับใช้กับแนวคิดของเอสแคปเป็นเครื่องมืออีกด้วย คุณภาพชีวิตที่ดีเป็นสิ่งที่คุณภาพชีวิตที่ดีได้ต้องขึ้นอยู่กับปัจจัยและส่วนประกอบต่าง ๆ มากมาย โดยแต่ละปัจจัยนั้นมีความสำคัญมากน้อยแตกต่างกันไปตามทัศนคติของบุคคลและสังคม (ESCAP, 1990)

ปัจจัยการพัฒนาคุณภาพชีวิตมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ทั้งนี้ก็เพื่อให้สามารถพัฒนาตนเองและสังคมไปสู่เป้าหมายที่พึงปรารถนา ทั้งในส่วนบุคคล ครอบครัว จึงต้องมีการพัฒนาเพื่อให้มีแนวคิดเจตคติที่ดี รู้จักในการบริหารคุณภาพชีวิตและกลไกการสร้างรายได้อย่างมีประสิทธิภาพและครอบคลุมให้เกิดขึ้นในการพัฒนาตัวเองในการดำรงชีวิตอย่างปกติสุข ด้วยความอยู่ดี กินดี มีสุข (สำราญ จุช่วย, 2555) ด้วยเหตุนี้ประเทศไทยได้เริ่มวางระบบการพัฒนาประเทศ ได้มีบทบาทที่เน้นการเพิ่มรายได้ของประชาชนตามแนวทางของธนาคารโลก โดยหวังว่าถ้ารายได้ของประชาชนเพิ่มขึ้น ประชาชนก็จะมีชีวิตที่ดีขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นจุดเริ่มต้นให้มีความสำคัญต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนจนถึงได้ให้ความสำคัญที่คนยึดคนเป็นศูนย์กลาง (Human Center) มุ่งสร้างศีลธรรมและคุณธรรมในสังคมและครอบครัว ตลอดจนการสร้างศักยภาพการพัฒนาให้สูงขึ้นและเปิดโอกาสให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจและการปรับเปลี่ยนวิธีการคิด

จากเดิมที่คิดแบบแยกส่วนมาเป็นบูรณาการ ซึ่งเชื่อว่าจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ปัจจุบันนี้โครงสร้างประชากรของประเทศไทยกำลังเผชิญหน้ากับภาวะการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว คุณภาพชีวิตของคนไทยในเมืองใหญ่โดยรวมแล้วไม่ดีกว่าเดิมเท่าใดนัก จึงเป็นที่มาของการพัฒนาคุณภาพชีวิตช่วยให้บุคคลสามารถดำเนินชีวิตอยู่ในสังคมที่ดีขึ้น มีความสงบสุข กระตุ้นให้บุคคลมีความกระตือรือร้นที่จะปรับปรุงตัวเองอยู่เสมอ (Clarke, John J. 1957)

จังหวัดร้อยเอ็ดมีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านวัฒนธรรม การท่องเที่ยว เศรษฐกิจ สังคม ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนอย่างรอบด้าน ซึ่งประชากรส่วนใหญ่มีความเป็นอยู่ที่ต้องขวนขวายในการทำมาหากินเพื่อใช้ในการดำรงชีวิต จังหวัดร้อยเอ็ดมีพื้นที่ทั้งสิ้น 8,299.46 ตารางกิโลเมตร หรือ 5,187,156 ไร่ มีเขตแดนติดต่อกับจังหวัดอื่น ๆ สภาภูมิอากาศอยู่ในประเภทฝนเมืองร้อน ฝนตกชุกในเดือนมิถุนายนถึงตุลาคม อากาศร้อนแห้งแล้งในเดือนมีนาคมถึงพฤษภาคม จังหวัดร้อยเอ็ดมีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมด 203 แห่ง แบ่งออกเป็น 1 เทศบาลเมือง 72 เทศบาลตำบล 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัด และ 129 องค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 1,310,259 คน แยกเป็นชาย 654,508 คน หญิง 655,751 คน และสภาพการเป็นอยู่ควรมีการพัฒนาการที่ดีขึ้นทั้งในการดำรงชีวิตที่มีการพัฒนาและสนับสนุนจากหน่วยงานภาครัฐและภาคีเครือข่ายที่เป็นปัจจัยหลักในการส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี เพื่อให้เกิดความอยู่ดี กินดี มีสุข ให้มีความเท่าเทียมในสิทธิเสรีภาพในด้านต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยมีต่อการดำรงชีวิตของสังคม ชุมชน อย่างมีความสุข (จันทร์ศิริ สุคนธฉายา, 2550)

จากการศึกษาปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ประชาชนในเขตพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด ต้องการแก้ไขปัญหาดำเนินการอย่างเป็นระบบในการดำเนินการตามขั้นตอนในการพัฒนาคุณภาพชีวิต พร้อมต้องการวิธีการในการพัฒนาและสนับสนุนคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ ซึ่งจากการทบทวนเอกสารเบื้องต้นของสำนักงานในเขตพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า การพัฒนาคุณภาพชีวิตของหน่วยงานต่าง ๆ ในพื้นที่ยังมีความแตกต่างกันออกไป แต่ยังมีการนำนโยบายของแต่ละหน่วยงานมาปรับใช้กับประชาชน โดยเน้นให้ภาคีเครือข่ายทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่ได้มีบทบาทในการส่งเสริมการพัฒนายอย่างเป็นระบบ ตามตัวชี้วัดและเกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ (จปฐ.) การที่จะส่งเสริมให้สังคมสามารถบรรลุตามเป้าหมายดังกล่าว ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดตามความคิดเห็นขององค์กรอนามัยโลกศึกษาเนื้อหาที่เกี่ยวกับระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วย 4 ด้าน 1) ด้านร่างกาย 2) ด้านจิตใจ 3) ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม 4) ด้านสิ่งแวดล้อม ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดประกอบด้วย 5 ด้าน 1) ด้านความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคี 2) ด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน 3) ด้านการสนับสนุนจากภาครัฐ 4) ด้านบทบาทท้องถิ่น และ 5) ด้านบทบาทของภาวะผู้นำชุมชน และแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปของการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคี

ความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคี หรือการเชื่อมโยงการร้อยรัดการผูกมัดหากันแบบมีโครงสร้างเพื่อความสะดวกต่อการประสานงานและการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ทางสังคมชุมชนหน่วยงานหรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการผลักดันกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบระเบียบอย่างเป็นรูปธรรมเพื่อให้เกิดความสำเร็จต่อภารกิจที่จะกระทำหรือสิ่งที่ได้รับมอบหมายอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกันโดยแต่ละฝ่ายยังคงปฏิบัติการกิจหลักของตนได้อย่างสม่ำเสมอเป็นรูปแบบของการรวมตัวกันเป็นกลุ่มแบบแนบแน่นแบบหลวม ๆ ก็ได้ตามภารกิจที่ได้รับมอบหมายตามความจำเป็นแบบโครงสร้างที่ชัดเจน

กิจกรรมสำคัญที่เครือข่ายทุกภาคส่วนที่จะต้องร่วมกันกระทำคือการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมตัดสินใจร่วมกันนำไปปฏิบัติเพื่อให้เกิดการพัฒนาไปสู่การวางแผนร่วมกันแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพอีกด้านหนึ่งคือการทำให้งานกิจกรรมนั้น ๆ มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นจึงเป็นการประสานพลัง (synergy) ถือเป็นการใช้ทรัพยากรใช้พลังงานที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการส่งเสริมสุขภาพโดยการผนึกเรื่องต่าง ๆ ที่สามารถนำไปปฏิบัติที่ทำให้เครือข่ายจะได้ผลมากที่สุด

เงื่อนไขสำคัญของเครือข่ายคือการติดต่อประสานสัมพันธ์เพื่อให้เกิดการสื่อสารอย่างสม่ำเสมอระหว่างกลุ่มสมาชิกขององค์กรหน่วยงานที่จะต้องใช้ผู้ประสานเป็นบุคคลหรือจะแบ่งออกเป็นกลุ่มบุคคลแล้วแต่ภารกิจหรือกิจกรรมนั้น ๆ แต่ไม่ใช่เป็นผู้ดำเนินการแทนสมาชิกเครือข่ายในทุกเรื่องแต่ให้อยู่บนแบบแผนโครงสร้างการมีส่วนร่วมทุกภาคส่วนในการประสานงานของเครือข่ายตามที่ภารกิจหรือกิจกรรมดังกล่าวเครือข่ายอาจเป็นเครือข่ายแบบผสมผสานระหว่างสมาชิกที่แตกต่างกันในสถานภาพเช่นเป็นผู้นำชุมชนข้าราชการนักธุรกิจนักวิชาการหน่วยงานองค์กรแต่เมื่อทุกคนมีเป้าหมายร่วมกันก็สามารถเป็นเครือข่ายได้อีกแบบ

ประเวศ วะสี (2551) กล่าวถึง ความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคี คือ เครือข่ายทางสังคมที่มีการขยายตัวออกไปว่า เครือข่ายทางสังคมจะคล้ายเครือข่ายในสมอง โดยโครงสร้างของสมองนั้นจะทำให้เกิดการเรียนรู้ในระดับที่สูงเพื่อการมีชีวิตรอด และโครงสร้างทางสังคมจะมีวิวัฒนาการไปเหมือนโครงสร้างทางสมองมากขึ้นเรื่อย ๆ ซึ่งก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงทางพฤติกรรมของสังคม จากสังคมใช้อำนาจไปเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้และการที่จะเกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ได้นั้น จะต้องปรับเปลี่ยนโครงสร้างทางสังคมจากแนวดิ่งไปเป็นเครือข่ายสังคมที่มีการโยงใยความสัมพันธ์ในทุกทิศทาง เป็นเครือข่ายทางสังคมแห่งกัลยาณมิตรหรือเครือข่ายสังคมแห่งการเรียนรู้

(Learning Social Networks) โดยที่เครือข่ายสังคมจะต้องมีความสามารถในการเรียนรู้ได้อย่างต่อเนื่องหรือมีการขยายแนวคิด กระบวนการออกไปจึงจะสามารถปรับตัวให้อยู่ในดุลยภาพได้

2. แนวคิดการมีส่วนร่วมของชุมชน

กันญาณี ศรีสุรักษ์ (2559) ได้กล่าวถึงปัจจัยสำคัญซึ่งผลักดันให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมการพัฒนาชุมชนดังนี้ 1) ปัจจัยสภาพแวดล้อมทางกายภาพเศรษฐกิจ 2) ปัจจัยผลักดันจากบุคคลอื่น 3) ปัจจัยที่เป็นรางวัลตอบแทนได้แก่ค่าตอบแทนแรงงานเงินปันผลจากสหกรณ์ออมทรัพย์ 4) ปัจจัยภายในตัวบุคคล

พัทยา สายหู (2556) ได้กล่าวถึงปัจจัยที่มีความสำคัญและส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในกิจกรรมคือ 1) ปัจจัยที่เป็นลักษณะของโครงการ 2) ปัจจัยที่มีลักษณะของชาวบ้านเอง 3) ปัจจัยที่มาจากทางราชการ 4) ปัจจัยที่เป็นส่วนประกอบ

3. แนวคิดการสนับสนุนทางสังคม

แรงสนับสนุนทางสังคม (social support) จะต้องมีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ให้และผู้รับแรงสนับสนุน ข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะที่ทำให้ผู้รับเชื่อว่ามีคนสนใจเอาใจใส่มีความรักและความหวังดีในคนอย่างจริงใจรู้สึกว่าคุณค่าในทีนี้คือการมีสุขภาพอนามัยสุขภาพที่ดีตลอดแรงสนับสนุนที่สังคมหยิบยื่นเข้ามาเพื่อเป็นสิ่งกระตุ้นให้เกิดการผลักดันเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่ดี (ธนาภรณ์ ตั้งทองสว่าง, 2563)

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง สิ่งที่ได้รับแรงสนับสนุนได้รับการสนับสนุนที่เหมาะสมหรือแม้แต่ข่าวสารข้อมูลวัสดุสิ่งของต่าง ๆ ตลอดจนการสนับสนุนทางด้านจิตใจจากผู้ที่ให้การสนับสนุนเพื่อให้เกิดความมีสมดุลภาพและนำไปปฏิบัติตามทิศทางที่ถูกต้องเหมาะสมตามที่ผู้รู้ต้องการของการสนับสนุนทางสังคมที่มีผลต่อพฤติกรรมอนามัยของกลุ่มบุคคลทั้งด้านสุขภาพกายด้านสุขภาพจิตการป้องกันพร้อมทั้งการส่งเสริมสุขภาพในการปฏิบัติงานตามคำแนะนำของบุคคลากรที่เกี่ยวข้องและรวมถึงหน้าที่เครือข่ายของการปฏิสัมพันธ์ของสังคม นั้น ๆ ว่ามีบทบาทสนับสนุนและการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากน้อยเพียงใด

4. แนวคิดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

จอห์น เจ. คลาร์ก (Clark, 1957) นิยามว่าการปกครองท้องถิ่น หมายถึง การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นการปกครองที่ยึดหลักการกระจายอำนาจเพื่อประโยชน์ของรัฐและท้องถิ่น เน้นผลประโยชน์ของท้องถิ่นโดยตรง ให้ประชาชนในท้องถิ่นได้มีโอกาสเรียนรู้และดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ด้วยตนเอง เพื่อสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาด้วยตนเอง

อำนาจหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช, 2560

มาตรา 250 องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะและกิจการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา

รัฐต้องดำเนินการให้ท้องถิ่นมีรายได้ของตนเองโดยจัดระบบภาษีหรือการจัดสรรภาษีที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการหารายได้ของท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถดำเนินการตามวาระหนึ่งได้อย่างเพียงพอ ใน

ระหว่างที่ยังไม่อาจดำเนินการได้ ให้รัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพลางก่อน

กฎหมายตามวรรคหนึ่งและกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการท้องถิ่น ต้องให้ท้องถิ่นมีอิสระในการบริหาร การจัดทำบริการสาธารณะ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การเงินและการคลัง และการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็น

เป้าหมายของแผนกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองท้องถิ่น มีทั้งสิ้น 6 ประการ คือ

1) พัฒนาขีดความสามารถการบริหารจัดการขององค์กรปกครองท้องถิ่นด้วยระบบแผนและระบบงบประมาณให้สอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น

2) พัฒนาผู้บริหารท้องถิ่นและบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีภาวะผู้นำที่มีวิสัยทัศน์มีประสิทธิภาพในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนในท้องถิ่น

3) พัฒนาการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแบบมุ่งเน้นผลงานและประสิทธิผลการตอบสนองความต้องการของประชาชนในชุมชน

4) ปรับบทบาทของราชการกรมการปกครองทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีประสิทธิภาพในการบริหารกิจการและการกำกับดูแลและแนะนำการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนองค์กรชุมชนและองค์กรเอกชนองค์กรพัฒนาเอกชนในกระบวนการกำหนดนโยบายตรวจสอบการปฏิบัติงานและผลงานให้มีความโปร่งใสตรวจสอบได้และตั้งอยู่บนเหตุผล

6) ส่งเสริมและสนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสร้างกระบวนการเรียนรู้ในการปกครองตนเองเพื่อสร้างวิถีชีวิตแบบประชาธิปไตยของประชาชนในท้องถิ่น

5. แนวคิดภาวะผู้นำชุมชน

วิมล จันทร์แก้ว (2555) ให้ความหมายของภาวะผู้นำชุมชน ไว้ว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการใช้อิทธิพลอำนาจและสามารถจูงใจให้บุคคลหรือกลุ่มปฏิบัติตามความคิดเห็นและความต้องการของตนด้วยความเต็มใจที่จะให้ความร่วมมือเพื่อจะนำไปสู่ความสำเร็จบรรลุเป้าหมายของกลุ่มหรือองค์การตามที่กำหนดไว้

ณัฐชานันท์ พูลแก้ว (2558) ให้ความหมายของภาวะผู้นำชุมชน ไว้ว่า ภาวะผู้นำชุมชนหมายถึง เป็นผู้ที่มีศิลปะหรือกระบวนการของผู้นำที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นหรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาหรือกลุ่มให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความกระตือรือร้นและเต็มใจ สามารถปฏิบัติงานเพื่อมุ่งไปสู่จุดหมายที่กำหนดไว้ได้สำเร็จ

6. แนวคิดสมรรถภาพทางร่างกาย

สมรรถภาพทางร่างกาย (Physical fitness) เป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ร่างกายมีสุขภาพสมบูรณ์สามารถประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ นักพลศึกษา และนักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำสองคำนี้ไว้ดังนี้

Fisher, W.A. (1984) กล่าวถึง สมรรถภาพทางร่างกายว่า เป็นความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีอยู่คือความแข็งแรง ความอดทน ความอ่อนตัว พลัง ความคล่องแคล่วว่องไวและความเร็ว และหากจะเน้นถึงการพัฒนาสมรรถภาพทางกายแล้ว จะต้องเน้นที่ความแข็งแรง ความอดทนและความอ่อนตัว

7. แนวคิดสุขภาพจิต

องค์การอนามัยโลก(World Health Organization [WHO], 1998) ได้ให้ความหมายของสุขภาพจิตไว้ว่าเป็นสภาพที่ดีของจิตที่เกิดจากการที่บุคคลสามารถจัดการกับความกดดันต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตได้สามารถทำงานได้และประสบความสำเร็จ สามารถสร้างประโยชน์ให้กับสังคมหรือชุมชนได้

อัมพร โอตระกูล (2538) กล่าวถึงความหมายของสุขภาพจิต คือ สภาพชีวิตที่เป็นสุข มีความสมบูรณ์ทั้งทางกายและทางใจ สามารถปรับตัวหรือความต้องการของตนให้เข้ากับสภาพแวดล้อม เข้ากับบุคคลที่อยู่ร่วม และกับสังคมที่เกี่ยวข้องด้วยโดยไม่ก่อความเดือดร้อนให้แก่ตนเองและผู้อื่น ทั้งยังก่อให้เกิดผลดีและประโยชน์สุขแก่ตนเองอีกด้วย

8. แนวคิดความสัมพันธ์ทางสังคม

พจนานุกรมศัพท์สังคมวิทยา ฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2558) ได้ให้ความหมายของความสัมพันธ์ทางสังคมว่า หมายถึง เป็นความผูกพันกับความคิดของกลุ่มหรือสังคมเกี่ยวกับพฤติกรรมที่ถูกต้องเหมาะสมหรือถูกทำนองคลองธรรม สิ่งใดถูกสิ่งใดผิด สิ่งใดน่านิยมชมชอบ สิ่งใดน่ารังเกียจ ค่านิยมแตกต่างกับทัศนคติ ตรงที่ค่านิยมเป็นสิ่งที่พื้นฐาน มีพลังและค่อนข้างมั่นคง ส่วนทัศนคติเป็นความคิดเห็นที่ค่อนข้างไม่มั่นคงเปลี่ยนแปลงได้ง่ายกว่า สังคมมักจะยอมรับทัศนคติที่แตกต่างหลากหลายอย่างมากได้ แต่จะมีค่านิยมที่เป็นเอกภาพซึ่งคนทั่วไปต้องยึดถือร่วมกัน

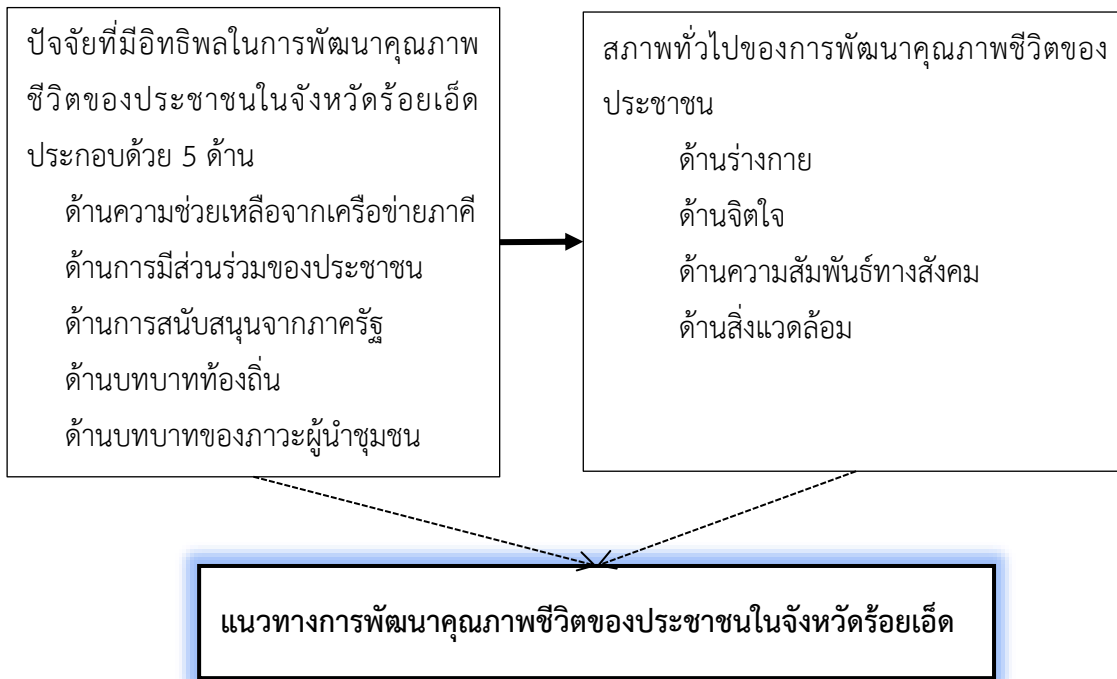
ฐิตินัน บุญภาพ คอมมอน (2556) ความสัมพันธ์ทางสังคม หมายถึง เป็นความผูกพันกับความคิด ความเชื่อ ความนิยมรวมทั้งพฤติกรรมและแบบแผนในการปฏิบัติของเยาวชนอันเกิดจากการใช้สื่อใหม่

9. แนวคิดสิ่งแวดล้อม

สิ่งแวดล้อม คือ สิ่งที่อยู่รอบตัวสิ่งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต (จับต้องได้และจับต้องไม่ได้) และนามธรรม (วัฒนธรรม แบบแผน ประเพณีความเชื่อ) ที่เกี่ยวข้องกันไปทั้งระบบอย่างไรก็ดีสิ่งแวดล้อมแยกได้เป็น 2 ส่วน คือสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่สร้างขึ้น (จันทร์ธานี สงวนนาม, 2553)

กรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษา “ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด” ผู้วิจัยจึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดของการวิจัย ดังนี้

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด” ครั้งนี้ ใช้วิธีการวิจัยโดยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งการดำเนินการออกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ดำเนินการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับแนวคิดทฤษฎีหลักการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดสู่การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย มีกรอบเนื้อหาในการศึกษา ดังนี้

1. การสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.1 การศึกษางานวิชาการ วรรณกรรม งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด เป็นการศึกษา เอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสารและสารสนเทศต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย

1.2 เนื้อหาที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำมาสังเคราะห์ได้ข้อสรุปองค์ประกอบแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชนปัจจุบัน มีองค์ประกอบ

ขั้นตอนที่ 2 การศึกษาสภาพทั่วไปและปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

การศึกษาวิจัยในขั้นตอนนี้แบ่งการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย 1) การวิจัยเชิงปริมาณและ 2) การวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อนำมาประกอบการพิจารณาแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดดังนี้

ส่วนที่ 1 การวิจัยเชิงปริมาณ การศึกษาสภาพทั่วไปและปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดโดยการวิจัยเชิงสำรวจ ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 1,059,336 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชน หน่วยงานภาครัฐ หน่วยงานท้องถิ่นที่มีสิทธิเลือกตั้ง ในเขตพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 400 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรการคำนวณของ Yamane, T. (1973)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบสอบถาม

4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ไปถึงผู้นำชุมชนในเขตพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ดที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย คือ จังหวัดร้อยเอ็ด

4.2 ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างด้วยตัวเอง จำนวน 400 ชุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 ผู้วิจัยตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามทุกชุด

5.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาตรวจสอบรหัสให้คะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.3 หลังจากที่ได้ตรวจสอบบรหัสเรียบร้อยแล้วนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติสังคมศาสตร์

ส่วนที่ 2 การวิจัยเชิงคุณภาพ การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดขั้นตอนนี้ผู้วิจัยได้มุ่งทำการศึกษาค้นคว้าความรู้และความเป็นมาของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด” ด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังต่อไปนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและผู้มีแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

2. กลุ่มตัวอย่าง การวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง พิจารณาคัดเลือกกลุ่มผู้ให้ข้อมูลที่สามารถให้ข้อมูลองค์ความรู้ ความเป็นมา สภาพปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด รวมทั้งสิ้น 20 คน

2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในส่วนนี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์ เพื่อให้ได้องค์ความรู้ ประวัติความเป็นมา สภาพปัจจุบันและแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

2.1 ลักษณะของเครื่องมือ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง และแบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง โดยทั้งสองแบบใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึก ดังนี้

2.2 ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพร้อมวิเคราะห์เป็นข้อมูล คำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำถามเกี่ยวกับองค์ความรู้ที่เป็นแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

2.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์โดย กำหนดขอบเขตเนื้อหา ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามกรอบแนวคิดของการวิจัยและขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อความสมบูรณ์ในประเด็น และเนื้อหาในแบบสัมภาษณ์ยิ่งขึ้น

2.4 ผู้วิจัยได้ร่วมการพัฒนาแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้น และใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริง ที่จะนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป

2.5 นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วนำเสนอให้ที่ปรึกษา เพื่ออนุมัตินำไปปฏิบัติในภาคสนามต่อไป

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล การเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงาน เพื่อขอ อนุญาตกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ แล้วเดินทางไปตามวันเวลาที่นัดหมาย ผู้วิจัยได้นำหนังสือขออนุญาตเก็บ รวบรวมข้อมูล จากมหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นำเสนอผู้นำชุมชน เพื่อขอ อนุญาตเก็บข้อมูล สัมภาษณ์เชิงลึก กับผู้ให้ข้อมูลหลัก จำนวน 20 คนในพื้นที่จังหวัดร้อยเอ็ด ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำ ตนเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์ แล้ว ดำเนินการสัมภาษณ์แบบกลุ่มพูดคุยอย่างเป็นกันเองตามแนวทางการสัมภาษณ์ที่วางไว้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูก สัมภาษณ์ได้แสดงทัศนะของตนเองอย่างเต็มที่ โดยแยกเป็น 2 กลุ่ม ๆ ละ 10 คน เป็นจำนวน 20 คน

4. วิเคราะห์ข้อมูล หลังจากผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์เป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงทำการ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรม ข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตามวัตถุประสงค์ ต่อไป

ผลการวิจัย

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวม ดังนี้

ตารางที่ 1 สภาพทั่วไปของระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยภาพรวม

การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการพัฒนา
ด้านร่างกาย	2.83	.66	ปานกลาง
ด้านจิตใจ	2.96	.43	ปานกลาง
ด้านความสัมพันธ์ทางสังคม	3.17	.46	ปานกลาง
ด้านสิ่งแวดล้อม	3.05	.32	ปานกลาง
เฉลี่ยรวม	2.99	.34	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 สภาพทั่วไปของระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด (ภาพรวม) พบว่า ภาพรวม ส่วนใหญ่เห็นว่าสภาพทั่วไปของการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=2.99$, S.D=.34) พิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.17$, S.D=.46) ด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.05$, S.D=.32) ด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.96$, S.D=.43) และด้านร่างกายอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=2.83$, S.D=.66) ตามลำดับ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

ปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมทุกด้าน ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ถดถอยพหุคูณปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมทุกด้าน

ลำดับตัวแปรที่ได้รับ การคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P-value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.485	.166		8.970	.000		
ด้านความช่วยเหลือจาก เครือข่ายภาคีX ₁	.205	.045	.297	4.606	.000*	.420	2.381
ด้านการมีส่วนร่วมของ ประชาชนX ₂	.200	.036	.337	5.617	.000*	.485	2.062
ด้านการสนับสนุนจาก ภาครัฐX ₃	-.029	.035	-.037	-.825	.410	.847	1.180
ด้านบทบาทท้องถิ่นX ₄	.013	.018	.031	.730	.000*	.970	1.031

ลำดับตัวแปรที่ได้รับ การคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P- value	Collinearity Statistics	
						Toleranc e	VIF
ด้านบทบาทของภาวะ ผู้นำชุมชนX ₅	-.035	.033	-.069	-1.052	.294	.405	2.467
SE _{est} = ±.28533, R = .579; R ² = .335; Adj. R ² = .323, F = 27.467, p-value = 0.001							

จากตารางที่ 2 พบว่า ตัวแปรด้านความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคี (X₁) ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน (X₂) และตัวแปรด้านบทบาทท้องถิ่น (X₄) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมทุกด้าน ได้ร้อยละ 3.5 โดยที่ตัวแปรด้านความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคี ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และตัวแปรด้านบทบาทท้องถิ่นมีอิทธิพลในทางบวก โดยที่ตัวแปรด้านความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคีมีอิทธิพลต่อสภาพทั่วไปของคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดมากที่สุด (Beta=.205) ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้ $Y = 1.485 + .297X_1 + .337X_2 + .031X_4$

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น และผ่านการยืนยันรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน 1) การตรวจสอบและปรับปรุงใหม่ 2) การวางแผนพัฒนา 3) การจัดการความร่วมมือ และ 4) การประเมินประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ถูกพัฒนาขึ้นเพื่อนำไปสู่กระบวนการแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนมีผลการตรวจสอบยืนยันจากการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้องเหมาะสมรายข้อ ตั้งแต่ระดับ 0.824 ถือว่ารูปแบบดังกล่าวมีความเหมาะสม ความสอดคล้อง ความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ประกอบด้วยองค์ประกอบหลัก 4 ด้าน ดังนี้

1. การตรวจสอบและปรับปรุงใหม่

เป็นขั้นตอนในการทบทวนสถานการณ์ปัจจุบันของคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อหาจุดแข็งและจุดอ่อนของการพัฒนาที่ผ่านมา จากนั้นจึงนำข้อมูลมาปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการพัฒนาใหม่ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น โดยการตรวจสอบและปรับปรุงใหม่นี้ สามารถทำได้ผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การสำรวจความคิดเห็นของประชาชน การรวบรวมข้อมูลเชิงสถิติ การถอดบทเรียนจากโครงการและกิจกรรมที่ผ่านมา

2. การวางแผนพัฒนา

เป็นขั้นตอนในการกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ เช่น ความต้องการของประชาชน ศักยภาพของพื้นที่ ทรัพยากรที่มีอยู่ และนโยบายของภาครัฐ เพื่อให้การพัฒนามีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด สามารถทำได้ผ่านกระบวนการต่าง ๆ เช่น การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด การจัดทำแผนพัฒนาอำเภอ การจัดทำแผนพัฒนาชุมชน

3. การจัดการความร่วมมือ

เป็นขั้นตอนในการประสานความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อร่วมกันพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยเน้นการทำงานแบบบูรณาการ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน การจัดการความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด สามารถทำได้ผ่านกลไกต่าง ๆ เช่น การจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดกิจกรรมเพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือ

4. การประเมินประสิทธิภาพ

เป็นขั้นตอนในการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินงานเป็นไปตามแผนหรือไม่ และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ ข้อมูลจากการติดตามและประเมินผลนี้ สามารถนำมาใช้ปรับปรุงและพัฒนาแนวทางการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น การประเมินประสิทธิภาพในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด สามารถทำได้ผ่านเครื่องมือต่าง ๆ เช่น การประเมินความพึงพอใจของประชาชน การประเมินผลลัพธ์ของโครงการและกิจกรรม การประเมินความยั่งยืนของการพัฒนา

องค์ประกอบทั้ง 4 ด้าน มีความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยแต่ละด้านนั้นต่างก็เชื่อมโยงและเสริมซึ่งกันและกัน หากสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ก็จะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดอย่างยั่งยืน นอกจากองค์ประกอบหลักทั้ง 4 ด้านแล้วยังมีปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด เช่น ภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี และภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นต้น การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด จึงต้องคำนึงถึงปัจจัยเหล่านี้ด้วย เพื่อให้การพัฒนามีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด (ภาพรวม) พบว่า ภาพรวม ส่วนใหญ่เห็นว่าการพัฒนาคุณภาพชีวิตประชาชนอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=2.99$, $S.D.=.34$) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านความสัมพันธ์ทางสังคมอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=3.17$, $S.D.=.46$) ด้านสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับ

ปานกลาง ($\bar{x}=3.05$, $S.D=.32$) ด้านจิตใจอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x}=2.96$, $S.D=.43$) และด้านร่างกายอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x}=2.83$, $S.D=.66$) ตามลำดับ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ มาริษา รักษากิจและคณะ (2564) รูปแบบกิจกรรมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ กรณีศึกษาโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลเมืองเขารูปช้าง จังหวัดสงขลา ผลการศึกษาพบว่า 1. เทศบาลเมืองเขารูปช้างมีการจัดทำแผนการดำเนินงานประจำปีเกี่ยวกับผู้สูงอายุเพื่อให้มีความครอบคลุมทั้งมิติสุขภาพกาย สุขภาพใจและสติปัญญา โดยมีการจัดทำหลักสูตรการเรียนที่เหมาะสมกับผู้สูงอายุโดยเฉพาะกิจกรรมที่เน้นความรู้กับการดูแลสุขภาพ เน้นความปลอดภัยด้านต่าง ๆ ด้านสังคมข่าวสารกิจกรรมทางสังคม นันทนาการ และการสื่อสารออนไลน์ที่ทันสมัย แต่ละรูปแบบกิจกรรมมีการร่วมมือกับภาคภาครีเอกชนในพื้นที่จังหวัดสงขลาในการให้ความรู้กับผู้สูงอายุ 2. ความคิดเห็นของผู้สูงอายุในการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.19 เมื่อพิจารณาารายด้านพบว่าด้านสังคมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.44 รองลงมาด้านจิตปัญญา อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43 ด้านสุขภาพร่างกาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 และด้านจิตใจอยู่ในระดับมาก แต่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุดคือ 3.93 ตามลำดับ

ตัวแปรด้านความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคี (X_1) ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน (X_2) และตัวแปรด้านบทบาทท้องถิ่น (X_4) สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของระดับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด โดยรวมทุกด้าน ได้ร้อยละ 3.5 โดยที่ตัวแปรด้านความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคี ตัวแปรด้านการมีส่วนร่วมของประชาชน และตัวแปรด้านบทบาทท้องถิ่นมีอิทธิพลในทางบวก โดยที่ตัวแปรด้านความช่วยเหลือจากเครือข่ายภาคีมีอิทธิพลต่อสภาพทั่วไปของคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ดมากที่สุด ($Beta=.205$) ซึ่งสามารถเขียนเป็นสมการได้ ดังนี้ $Y=1.485+.297X_1+.337X_2+.031X_4$ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ สนธยา สวัสดิ์ (2562) การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในชุมชนบ้านร่องเม็ง ตำบลหนองแห่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ผลการศึกษาพบว่า 1. สภาพปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุในชุมชนบ้านร่องเม็ง ตำบลหนองแห่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ ที่สำคัญคือ ด้านสติปัญญา ($X=4.30, SD=0.47$) ได้แก่ สนใจแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับคนในชุมชน ต้องการแบ่งปันความรู้ให้กับบุคคลอื่นในชุมชน ต้องการศึกษารู้นวัตกรรมเทคโนโลยีปัจจุบัน และต้องการนำความรู้ไปใช้ช่วยเหลืองานชุมชน 2. กรอบเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ด้านร่างกาย ได้แก่ ร่างกายเคลื่อนไหวได้คล่องแคล่ว สุขภาพแข็งแรง ด้านอารมณ์ ได้แก่ เพลิดเพลิน ไม่เคร่งเครียด ผ่อนคลาย ด้านสังคม ได้แก่ พบปะสังสรรค์ ร่วมกิจกรรมทางสังคม และด้านสติปัญญา ได้แก่ ได้รับความรู้ใหม่ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ 3. ความพึงพอใจของผู้สูงอายุที่มีต่อกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชนบ้านร่องเม็ง ตำบลหนองแห่ อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ผู้สูงอายุมีความพึงพอใจต่อพฤติกรรมการมีส่วนร่วมและการเป็นผู้นำกิจกรรมของผู้วิจัยและนักศึกษา ($X=4.67, SD=0.23$) และการร่วมกิจกรรมกลุ่มของผู้สูงอายุ ($X=4.29, SD=0.26$) 4. บทบาทการมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุในกิจกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต คือ การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำกิจกรรม ช่วยเหลือกัน และการสืบทอดความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม พบว่า ประโยชน์ที่ได้รับจาก

การเข้าร่วมกิจกรรม ได้แก่ ความรู้ ความสุข สุขภาพ การมีสติ รอบคอบ และเครือข่ายผู้สูงอายุที่เข้มแข็ง 5. การมีส่วนร่วมของผู้สูงอายุ นักศึกษาและผู้วิจัยข้อค้นพบที่ได้ คือ องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน วิธีการปรับตัวกับผู้สูงอายุ มารยาททางสังคมวัฒนธรรมความเป็นไทย การพูด การยอมรับซึ่งกันและกัน ความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รวมทั้งแรงบันดาลใจและความมุ่งมั่นที่จะทำประโยชน์เพื่อสังคมสืบต่อไป 6. การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ ควรพิจารณาไปพร้อมกันทุกด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ควรบำรุงรักษาให้แข็งแรง ด้านอารมณ์หาเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจให้เบิกบานแจ่มใส ด้านสังคมคือการช่วยเหลือเกื้อกูลกันในสังคม บำรุงศาสนา และด้านสติปัญญาคือการสานต่อภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างประโยชน์สุขแก่สังคมโดยรวม

แนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในจังหวัดร้อยเอ็ด ที่ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ขึ้น และผ่านการยืนยันรูปแบบโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน 1) ตรวจสอบและปรับปรุงใหม่ 2) การวางแผนพัฒนา 3) การจัดการความร่วมมือ 4) ประเมินประสิทธิภาพ ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อรรถพร กักคำพลู (2564) คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีการจัดการการท่องเที่ยวโดยชุมชนประเทศไทยผลการวิจัยพบว่า ด้านความคิดเห็นในสถานะปัจจุบันประชาชนในชุมชนเห็นว่าความเป็นอยู่ ณ ปัจจุบันลดลงและในอนาคตก็อาจจะลดลงเช่นเดียวกัน ผลจากการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับคุณภาพชีวิต พบว่าประชาชนมีคุณภาพชีวิตด้านความสัมพันธ์ทางสังคม อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ และทางด้านสิ่งแวดล้อม อยู่ในระดับเห็นด้วย การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในกลุ่มการท่องเที่ยวโดยชุมชนนั้น ภาครัฐควรให้ความสำคัญการพัฒนาทางด้านร่างกาย และจิตใจผ่านการณรงค์ทางด้านสุขภาพ และจิตใจคนในชุมชนเพื่อให้คนในชุมชนเกิดคุณภาพชีวิตที่ดีสามารถพัฒนาการท่องเที่ยวภายในชุมชนได้และสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างมีความสุข

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตด้านร่างกายเพิ่มเติมให้แก่ประชาชนในชุมชนจังหวัดร้อยเอ็ด รวมทั้งการผลักดันให้เกิดผลิตภัณฑ์ของชุมชนที่มาจากทุนทางสังคมในชุมชนอย่างเป็นรูปธรรม

2) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการนำเทคโนโลยีด้านการจัดเก็บข้อมูลมาใช้ในการจัดเก็บข้อมูลแบบองค์รวมของชุมชนในประเด็นต่าง ๆ เพื่อเป็นการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ แบบองค์รวม สามารถสร้างเป็นองค์ความรู้ของชุมชน ทำให้สามารถตรวจสอบมองเห็นจุดที่ควรแก้ไขได้ตรงอย่างจุดยิ่งขึ้นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนอย่างจริงจัง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1) ควรมีการนำปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งประกอบด้วย หลักการ กระบวนการ และขั้นตอนการพัฒนา ไปใช้ในแนวทางการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดร้อยเอ็ด

2) ควรมีการศึกษาปัจจัยในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดร้อยเอ็ด ให้เข้าใจทุก อาทิเช่น ขั้นตอน อย่างละเอียด ชัดเจน ก่อนนำไปใช้ในจังหวัดร้อยเอ็ด

3) ควรมีการเตรียมความพร้อมพร้อมด้วยการศึกษา ทำความเข้าใจเกี่ยวกับบริบทของการพัฒนา คุณภาพชีวิตให้เกิดความสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายของการดำเนินการในหน่วยงาน

3. ข้อเสนอแนะครั้งต่อไป

1) ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการสร้างเครือข่ายสำหรับการพัฒนาคุณภาพชีวิตระหว่าง หน่วยงาน ชุมชน และองค์กรภายนอกที่เกี่ยวข้อง

2) ควรมีการศึกษาวิจัยปัจจัยปัจจัยที่มีอิทธิพลในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนที่ยั่งยืนด้วยการวิจัยแบบมีส่วนร่วม

3) ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนจังหวัดร้อยเอ็ด

เอกสารอ้างอิง

- กันญาณี ศรีสุภักษ์. (2559). การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองในการจัดการศึกษาของโรงเรียนพลุดาหลวงวิทยา สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จันทร์ศิริ สุคนธฉายา. (2550). พระราชบัญญัติคุ้มครองผู้ถูกกระทำด้วยความรุนแรงในครอบครัว พ.ศ. 2550. กรุงเทพฯ: กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.

- จันทร์านิ สงวนนาม. (2553). *ทฤษฎีและแนวปฏิบัติในการบริหารสถานศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี: บุคพอยท์.
- ฐิตินัน บุญภาพ คอมมอน. (2556). *บทบาทของสื่อใหม่ในการสร้างค่านิยมทางสังคมและอัตลักษณ์ของเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
- ณัฐชานันท์ พูลแก้ว. (2558). *ภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมา เขต 7*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการบริหารการศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ.
- ธนาภรณ์ ตั้งทองสว่าง. (2563). *แรงสนับสนุนทางสังคมจากมหาวิทยาลัยในสถานการณ์โควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ*. ภาควิชาจิตวิทยาและการแนะแนว คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ประเวศ วะสี. (2551). *สุขภาวะที่สมบูรณ์*. กรุงเทพฯ: หมอชาวบ้าน.
- พัทธยา สายหู. (2556). *กลไกของสังคม*. กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- พิศโสภา ทิฆามวงศ์. (2560). *คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานส่วนตำบลในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรสาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสาธารณสุขศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- มาริษา รักษากิจและคณะ. (2564). *รูปแบบกิจกรรมในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ กรณีศึกษาโรงเรียนผู้สูงอายุเทศบาลเมืองเขารูปช้าง จังหวัดสงขลา*. วิทยานิพนธ์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สาขาวิชาสวัสดิการสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2558). *พจนานุกรมศัพท์ศึกษาศาสตร์ ฉบับราชบัณฑิตยสถาน*. กรุงเทพฯ: สำนักราชบัณฑิตยสถาน.
- วิมล จันทร์แก้ว. (2555). *รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำเชิงสร้างสรรค์ของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา สุราษฎร์ธานี เขต 3*. วิทยานิพนธ์ ค.ด.กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สนธยา สวัสดิ์. (2562). *การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุในชุมชนบ้านร้องเม้ง ตำบลหนองแห่ย์อำเภอสันทราย จังหวัดเชียงใหม่*. โครงการวิจัยทุนสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สำราญ จูช่วย. (2555). *คุณภาพชีวิตนักศึกษาวิทยาลัยราชพฤกษ์:กรณีศึกษานักศึกษาเข้าใหม่ 2555*. วิทยาลัยราชพฤกษ์: นนทบุรี.
- อรรณพร กีก้างพล. (2564). *คุณภาพชีวิตของประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ที่มีการจัดการ การท่องเที่ยวโดยชุมชนประเทศไทย*, *วารสารรัชต์ภาคย์*. 15(43), 226-244.
- อัมพร โอตระกูล. (2540). *สุขภาพจิต*. กรุงเทพฯ: วิทย์พัฒน์.

- Clarke, John J. (1957). *Line of Local government of the United Kingdom*. Sir Isaac Pitman. & Sons, London. Cronbach, Lee Joseph.
- ESCAP. (1990). *Guidelines on Methodological Approaches to the Conduct of a Regional Survey*. UNITED NATIONS.
- Fisher, W.A. (1984). Predicting contraceptive behavior among university men: The role of emotions and behavioral intentions. *Journal of Applied Social Psychology*, 14(2), 104–123. <https://doi.org/10.1111/j.1559-1816.1984.tb02224.x>
- World Health Organization [WHO]. (1998). *Word Health Day Safe Motherhood: Prevent. Unwanted Pregnancy*.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. New York: Harper. & Row.

